

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Barbara Skoczowska

SSN Michał Laskowski

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie A. M.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 24 kwietnia 2025 r.

zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2025 r., III KK 10/24 o zastosowaniu wobec A.M. tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 257 § 1 k.p.k. w zw. z art. 275 § 1 i 2 k.p.k.

zmienić zaskarżone postanowienie i zastosować wobec A. M. s. J. i J., ur. [...] r. w miejsce tymczasowego aresztowania, środek zapobiegawczy o charakterze wolnościowym w postaci dozoru Policji z obowiązkiem zgłaszania się do organu dozoru - Komisariatu Policji w D. raz na dwa tygodnie oraz zakazu kontaktowania się ze współoskarżonymi oraz świadkami.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2025 r., III KK 10/24 na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2023 r., sygn. II AKa 191/22 co do T. G., D. G. w zakresach w jakich utrzymano w mocy rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 20 września 2021 r., sygn. II K 46/17 w zakresie skazania oskarżonego T.G. za czyny z aktu oskarżenia z pkt I, II, III, IV, V, VIII, X, XI, XII, XVIII, XXXIII, XXXIV, XXXVII, XLIII, oraz w zakresie skazania D.G. za czyny z aktu oskarżenia z pkt XI, XII, XXII, XXIV- XXVI, XXVIII, XXXI – XXXIV, XLII oraz na zasadzie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 435 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok w odniesieniu m.in. do A.M. w zakresie w jakim utrzymano w mocy wyrok sądu pierwszej instancji w zakresie skazania go co do czynów z aktu oskarżenia z pkt VIII, X, XLII, XLIV i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

W związku z treścią wyroku Sąd Najwyższy zastosował m.in. wobec A. M. środek zapobiegawczy – tymczasowe aresztowanie uznając, że zachodzą przesłanki z art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 2 k.p.k. (oskarżony został skazany przez sąd pierwszej instancji na karę 8 lat pozbawienia wolności).

Na to postanowienie zażalenie wniósł obrońca oskarżonego A. M.

W zażaleniu zarzucił zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść, a to art. 257 § 1 k.p.k. oraz art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k. przez zastosowanie tymczasowego aresztowania, w sytuacji gdy wystarczające było zastosowanie nieizolacyjnych środków zapobiegawczych, tym bardziej, że oskarżony w postępowaniu sądowym odpowiadał z wolnej stopy, gdyż w toku postępowania sądowego uchylono zastosowane wobec niego tymczasowe aresztowanie, a oskarżony nie utrudniał prowadzonego postępowania sądowego, a przebywanie w warunkach zakładu karnego spowodowałoby dla jego życia i zdrowia poważne niebezpieczeństwo albowiem oskarżony choruje na raka kolczystokomórkowego migdałka podniebnego lewego z przerzutami do węzłów chłonnych i aktualnie leczy się w Narodowym Instytucie Onkologii w W. i z uwagi na zły stan zdrowia została mu udzielona przerwa w karze na okres 6 miesięcy.

W konkluzji wniósł o zmianę postanowienia przez zastosowanie w miejsce tymczasowego aresztowania środka zapobiegawczego dozoru Policji polegającego na stawiennictwie raz w miesiącu w Komisariacie Policji w D. i zakazu kontaktowania się ze współoskarżonymi i świadkami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Sąd Najwyższy stosując wobec oskarżonego A. M. tymczasowe aresztowanie nie rozważył okoliczności uzasadniających odstąpienie od zastosowania tego środka zapobiegawczego wskazanych w art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k., a dotyczących stanu zdrowia oskarżonego, gdyż okoliczności te nie mogły być znane sądowi w chwili orzekania w tym przedmiocie.

Jak wynika z dokumentacji przedstawionej w zażaleniu, oskarżonemu w dniu 5 września 2024 r. mocą postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie (sygn. VIII Kow 2181/24) udzielona została przerwa w wykonaniu kary 8 lat pozbawienia wolności, właśnie z uwagi na schorzenie wskazane w zażaleniu i konieczność podjęcia intensywnej terapii onkologicznej. Oskarżony, jak wynika z przedstawionej dokumentacji medycznej niezwłocznie podjął terapię i kontynuuje ją w Narodowym Instytucie Onkologii w W.. W związku z tą sytuacją mocą postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa – Praga Warszawa z dnia 19 lutego 2025 r., sygn. VIII Kow 344/25 wstrzymano oskarżonemu, po upływie terminu udzielonej mu przerwy, wykonanie orzeczonej kary do czasu prawomocnego zakończenia postępowania o udzielenie dalszej przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności. Wskazane okoliczności dają podstawę do stwierdzenia, że wobec oskarżonego konieczne jest dalsze prowadzenie terapii onkologicznej w warunkach leczniczych, których nie mogą zapewnić placówki medyczne działające w ramach zakładów karnych. Jeżeli oskarżony wymaga specjalistycznego leczenia w związku z poważną chorobą, a taką z pewnością jest rozpoznane u niego schorzenie onkologiczne i powinien je bezsprzecznie kontynuować, to okoliczność ta należy do przesłanki wymienionej w art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k. skutkującej odstąpieniem od tymczasowego aresztowania tym bardziej, że nie

sprzeciwiają się temu szczególne względy, oskarżony nie wniósł kasacji od prawomocnego wyroku, a w toku postępowania sądowego na pewnym jego etapie odpowiadał z wolnej stopy.

Zatem, w uwzględnieniu zażalenia należało odstąpić od stosowania wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania, uznając za skarżącym, że dla zabezpieczenia właściwego, niezakłóconego toku postępowania odwoławczego zasadne będzie zastosowanie wobec oskarżonego środka zapobiegawczego o charakterze wolnościowym w postaci dozoru Policji wykonywanego przez Komisariat Policji w D. (właściwy ze względu na adres zamieszkania oskarżonego) z obowiązkiem stawiennictwa w tej placówce raz na dwa tygodnie, a nie jak wnioskował skarżący raz na miesiąc, co będzie realnie pozytywnie oddziaływało na postępowanie oskarżonego oczekującego na ponowne postępowanie odwoławcze, połączonego z zakazem kontaktowania się przez oskarżonego ze współoskarżonymi oraz świadkami z tej sprawy.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

Marek Pietruszyński Jacek Błaszczuk Michał Laskowski Waldemar Płóciennik
Barbara Skoczowska

[J.J.]

[a.ł.]